

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 17Co/357/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6915201439
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 10. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zita Nagypálová
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2017:6915201439.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Zity Nagypálovej a sudcov JUDr. Renáty Deákovej a Mgr. Dušana Ďuriana, ako členov senátu, v spore žalobcu EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803, zastúpeného advokátskou kanceláriou TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom Pajštúnska č. 5, 851 02 Bratislava, IČO: 36 613 843, proti žalovanej 1/ Y. U., nar. XX. T. XXXX, bytom Y. XXX, XXX XX R. a žalovanému 2/ U. U., nar. XX. S. XXXX, bytom Y. XXX, XXX XX R., zastúpenému Centrom právnej pomoci, so sídlom Námestie slobody 12, 811 05 Bratislava 15, za ktorého koná kancelária Centra právnej pomoci v Rimavskej Sobote, Čerenčianska 20 v konaní o zaplatenie 6.580,28 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu a žalovaného 2/ proti rozsudku Okresného súdu Rimavská Sobota č.k. 12C/39/2015-95 zo dňa 05. apríla 2016, takto

rozhodol:

I. Rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku, ktorým žalobu zamietol potvrdzuje.

II. Vo výroku, ktorým súd prvej inštancie zaviazal žalobcu nahradiť trovy konania žalovanej 1/ v sume 108,39 eur a žalovanému 2/ v sume 116,97 eur na účet jeho zástupcu do troch dní od právoplatnosti rozsudku m e n í tak, že žalobca je povinný spoločne a nerozdielne nahradiť žalovanej 1/ a žalovanému 2/ trovy prvoinštančného konania v sume 185,36 eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku na účet Centra právnej pomoci, Kancelária Rimavská Sobota, Čerenčianska 20, 979 01 Rimavská Sobota.

III. Žalovaná 1/ a žalovaný 2/ m a j ú n á r o k na náhradu trov odvolacieho konania proti žalobcovi v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Odvolaním napadnutým rozsudkom Okresný súd Rimavská Sobota (ďalej ako „súd prvej inštancie“ alebo „prvoinštančný súd“ event. „okresný súd“) žalobu zamietol (prvý výrok) a zaviazal žalobcu nahradiť trovy konania žalovanej 1/ v sume 108,39 eur a žalovanému 2/ v sume 116,97 eur na účet jeho zástupcu do troch dní od právoplatnosti rozsudku (druhý výrok).

1.1 Z rozhodnutia súdu prvej inštancie a z obsahu spisu vyplýva, že žalovaní 1/ a 2/ uzavreli dňa 22. januára 2007 so Slovenskou sporiteľňou, a. s., so sídlom Suché Mýto 4, 816 07 Bratislava, IČO: 00 151 653 (ďalej ako „banka“) Zmluvu u splátkovom úvere č. 0381922868 (ďalej ako „Zmluva“), na základe ktorej žalobca poskytol žalovaným 1/ a 2/ spotrebný úver v sume 6.638,78 eur (200.000,- Sk) a títo sa zaviazali predmetný úver splácať mesačne sumou 92,68 eur (2.792,- Sk) s celkovým počtom splátok 120 a s konečnou splatnosťou úveru dňa 10. januára 2017. Žalovaným 1/ a 2/ bolo listom zo dňa 27. decembra 2011 oznámené, že banka Zmluvou o postúpení pohľadávok č. 1599/2011/CE postúpila pohľadávku vo výške 9.400,79 eur vyplývajúcu zo Zmluvy na žalobcu. Z dôvodu porušenia podmienok dohodnutých v Zmluve žalobca listom zo dňa 23. januára 2012 označeným ako „VÝZVA K ÚHRADE a

oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru“ vyzval žalovaných 1/ a 2/ na okamžité uhradenie dlžnej sumy najneskôr do dňa 02. februára 2012.

1.2 Súd prvej inštancie posúdil Zmluvu v zmysle ustanovení § 52 a nasl. zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej ako „Občiansky zákonník“) a zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov (ďalej ako „zákon č. 258/2001 Z.z.“) ako zmluvu spotrebiteľskú, v rámci ktorej vystupoval žalobca ako dodávateľ a žalovaní ako fyzické osoby - spotrebiteľia. Prvoinštančný súd sa ďalej zaoberal vznesenou námietkou žalovaných o nedostatku aktívnej vecnej legitímácie na strane žalobcu, ktorou žalovaní sponchybňovali účinky postúpenia pohľadávky z banky na žalobcu. Okresný súd skonštatoval, že pri tzv. bankových úveroch, kde postupcom je banka, je pre platné postúpenie pohľadávky nutné dodržať podmienky stanovené v ustanovení § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Spôsobilým predmetom postúpenia môže byť pri bankových úveroch iba pohľadávka alebo jej časť, ktoré sú už splatnými a to za predpokladu predchádzajúcej písomnej výzvy a po tom, čo bol klient banky nepretržite v omeškaní dlhšie ako 90 kalendárnych dní. Uvedené predpoklady sú zákonnými predpokladmi pre platné postúpenie pohľadávky banky a musia byť splnené v čase postúpenia pohľadávky. Prvoinštančný súd po preskúmaní predložených listinných dôkazov usúdil, že v predmetnom prípade bola pohľadávka z banky postúpená na žalobcu; žalobca následne úver zosplatnil. V konaní však nebolo preukázané splnenie zákonnej podmienky, a to odoslanie písomnej výzvy bankou žalovaným pred postúpením pohľadávky na žalobcu. Z dôvodu, že nebol splnený uvedený nevyhnutný predpoklad platného postúpenia pohľadávky banky na inú osobu, ktorá nie je bankou, skonštatoval prvoinštančný súd, že toto postúpenie je neplatným právnym úkonom podľa § 39 Občianskeho zákonníka. Na základe neplatného právneho úkonu žalobca nenadobudol uplatnenú pohľadávku a teda nie je ani na jej uplatňovanie v súdnom konaní aktívne vecne legitimovaný. Súd prvej inštancie na základe uvedeného žalobu žalobcu v plnom rozsahu zamietol.

1.3 Okresný súd na doplnenie uviedol, že aj keby nezamietol žalobu z dôvodu nedostatku aktívnej legitímácie na strane žalobcu, zamietol by ju z dôvodu premlčania nároku na základe úspešne vznesenej námietky premlčania. Keďže posúdil okresný súd Zmluvu ako spotrebiteľskú, uplatnil na rozhodovanie o premlčaní ustanovenia Občianskeho zákonníka (§ 101). Nezhodol sa s názorom žalobcu, že ide o tzv. absolútny obchod, a premlčacia doba je teda podľa Obchodného zákonníka štvorročná. Poukázal pri tom na skutočnosť, že rozdielne názory na túto otázku už súdna prax prekonala a ustálila sa v tom, že v právnych vzťahoch, kde jednou zo strán je spotrebiteľ, sa použijú prednostne ustanovenia Občianskeho zákonníka. Všeobecná premlčacia doba je podľa ustanovenia § 101 Občianskeho zákonníka trojročná. Úver zo Zmluvy bol žalobcom zosplatnený ku dňu 23. januára 2012 a žalovaní vyzvaní na zaplatenie dlžnej čiastky do 02. februára 2012. Žaloba bola podaná na okresný súd 16. februára 2015, t.z. po uplynutí trojročnej premlčacej doby podľa § 101 Občianskeho zákonníka.

1.4 Súd prvej inštancie rozhodol ťažiskovo s poukazom na ustanovenia § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka a § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. Na rozhodnutie o trovách konania aplikoval § 142 ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku (ďalej ako „Občiansky súdny poriadok“), podľa ktorého účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal. V prejednávanej veci boli úspešní žalovaní 1/ a 2/. Zástupca žalobcu - Centrum právnej pomoci si uplatnil trovy právneho zastupovania vo výške 225,36 eur. Za zastupovanie žalovanej bola priznaná náhrada trov konania v sume 108,39 eur (ako 50 % zo sumy 216, 78 eur) a žalovanému suma 116,97 eur (108,39 eur ako 50 % zo sumy 216, 78 eur + 8,58 eur režijný paušál za úkon v roku 2016). Žalovaných 1/ a 2/ zastupovalo pri podaní odporu Centrum právnej pomoci a na pojednávaní dňa 05. apríla 2016 už zastupovalo len žalovaného. Prvoinštančný súd zaviazal žalobcu zaplatiť žalovanej 1/ uvedené trovy konania na účet žalovanej 1/ a za žalovaného 2/ na účet Centra právnej pomoci.

2. V zákonom stanovenej lehote podal proti rozsudku prvoinštančného súdu odvolanie žalobca z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci a nedostatočného zistenia skutkového stavu. Poukázal najmä na to, že podľa znenia všeobecných obchodných podmienok Banky boli postupca a následne po postúpení pohľadávky aj žalobca oprávnení, nie však povinní predčasne ukončiť záväzkovoprávny vzťah. Postúpením pohľadávky sa sám žalobca stal veriteľom, pričom jeho základným právom je v zmysle § 488 Občianskeho zákonníka právo na plnenie od dlžníka záväzkového vzťahu.

2.1 Ďalej žalobca uviedol, že ani z ustanovenia § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. nevyplýva, že predmetom postúpenia môže byť len splatná pohľadávka. Predmetné ustanovenie je potrebné vykladať tak, že pokiaľ je dlžník v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku, môže

banka postúpiť pohľadávku zodpovedajúcu celej výške peňažného záväzku a nielen časť, s ktorou je v omeškaní. Žalobca zároveň skonštatoval, že ustanovenie § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. nemožno spájať s aktívnou legitimitáciou žalobcu ako postupníka pohľadávky. Účelom predmetného ustanovenia je úprava výnimiek z bankového tajomstva a nehovorí o podmienkach platnosti postúpenia pohľadávky.

2.2 Žalobca upriamil pozornosť aj na skutočnosť, že žalovaný bol ku dňu postúpenia pohľadávky v omeškaní po dobu viac ako jedného roka. S poukazom na dĺžku omeškania zastával žalobca názor, že Banka by konala v súlade § 98 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. aj v takom prípade, ak by písomnú výzvu žalovanému nezaslala.

2.3 V neposlednom rade poukázal žalobca na dôkaz - oznámenie postupcu žalovanému o postúpení pohľadávky spolu s podacím hárkom, ktoré preukazuje odoslanie tejto písomnosti žalovanému a zakladá aktívnu legitimitáciu na vymáhanie postúpenej pohľadávky. Súd má povinnosť z tohto oznámenia vychádzať bez toho, aby ako prejudiciálnu otázku skúmal existenciu a platnosť zmluvy o postúpení.

2.4 Na základe uvedeného navrhol žalobca odvolaciemu súdu, aby napadnutý rozsudok zmenil tak, že žalobe vyhovie v plnom rozsahu, resp. predmetný rozsudok zruší a vráti vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Žalobca si v odvolaní zároveň uplatnil voči žalovaným 1/ a 2/ trovy odvolacieho konania.

3. Proti rozsudku súdu prvej inštancie vo výroku o trovách konania podal aj žalovaný 2/ v zákonnej lehote odvolanie. Poukázal na to, že Centrum právnej pomoci priznalo predbežný nárok poskytnutie právnej pomoci obom žalovaným. Následne bolo rozhodnutím Centra právnej pomoci zo dňa 28. septembra 2015 zastavené konanie o riadnom nároku pre žalovanú 1/. Centrum právnej pomoci si potom ako právny zástupca uplatnilo trovy vo veciach upravených Občianskym zákonníkom v sume 200,- eur podľa § 14 ods. 2 písm. a) vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb (ďalej ako „vyhláška č. 655/2004 Z.z.“). Zástupca žalovaného 2/ ďalej poukázal na ustanovenie § 12 zákona č. 327/2005 Z.z. o poskytovaní právnej pomoci osobám v materiálnej núdzi, podľa ktorého ak centrum zastupuje oprávnenú osobu pred súdom, patrí mu náhrada výdavkov vrátane odmeny podľa osobitného predpisu. S poukazom na uvedené vyslovil žalovaný 2/ názor, že pri priznávaní trov nemal súd prvej inštancie priznať polovicu odmeny žalovanej 1/, ale celá odmena mala byť priznaná Centru právnej pomoci; preto navrhol, aby odvolací súd zmenil napadnutý výrok rozsudku okresného súdu tak, že zaviazá žalobcu nahraďiť žalovanému 2/ sumu 225,36 eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku na účet Centra právnej pomoci, ktoré právnu pomoc podľa § 5b zákona č. 327/2005 o poskytovaní právnej pomoci osobám v materiálnej núdzi a o zmene a doplnení zákona č. 586/2003 Z.z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov v znení zákona č. 8/2005 Z.z. (ďalej ako „zákon č. 327/2005 Z.z.“) poskytlo.

4. K odvolaniu žalobcu podal žalovaný 2/ dňa 01. júna 2016 vyjadrenie. V plnom rozsahu sa stotožnil s rozsudkom prvoinštančného súdu. Na doplnenie uviedol, že viaceré slovenské sudy označili za protiprávne konanie, na základe ktorého postupník na seba neplatne prevzal pohľadávku a následne ju mimoriadne zosplatnil. Poukázal pri tom na viaceré rozhodnutia krajských súdov, podľa znenia ktorých patrí zosplatnenie úveru pod správu úveru, na ktorú má právo len banka. Inkasná spoločnosť (žalobca), ktorá žiadnu bankovú licenciu nemá, nemá potom ani právo úver spravovať a ani vyhlásiť jeho mimoriadnu splatnosť. Podľa žalovaného 2/ postupník nepreukázal, že jeho právny predchodca (Banka) poučil žalovaného o možnosti zosplatnenia, a že tak spravil v čase ako to predpokladajú zákonné ustanovenia § 53 ods. 8 a § 565 Občianskeho zákonníka. Žalobca nepreukázal zosplatnenie pohľadávky postupcom ani doručenie výzvy na úhradu zosplatnenej pohľadávky. Zo samotnej zmluvy o postúpení pohľadávky zároveň nevyplýva, akým spôsobom bola pohľadávky postúpená, či išlo o postúpenie pohľadávky ako celku alebo postúpenie časti dlžnej sumy a splátok splatných po postúpení pohľadávky, ktoré v danom čase neboli ešte splatnými a ktoré si žalobca uplatňuje len od určitej doby. V závere žalovaný 2/ skonštatoval, že žalobca v žalobe neopísal rozhodujúce skutočnosti tak, aby z nich bol zrejmý skutkový dej, na ktorého základe sa uplatňuje právo, a to v takom rozsahu, ktorý umožňuje jeho jednoznačnú individualizáciu a vylučuje tým možnosť zámery s iným skutkovým dejom. Žalovaný 2/ s poukazom na uvedené navrhol odvolaciemu súdu, aby odvolanie žalobcu v celom rozsahu zamietol a zároveň si uplatnil trovy odvolacieho konania.

5. Žalobca podal k vyjadreniu žalovaného 2/ dňa 08. augusta 2016 vyjadrenie, v ktorom neuviedol žiadne nové skutočnosti iba poukázal na ním podané odvolanie, na ktorom v plnom rozsahu trval.

6. Dňom 01. júla 2016 nadobudol účinnosť zákon č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C. s. p.“), ktorý v § 470 ods. 1 ustanovuje, že tento zákon platí aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti Podľa § 470 ods. 2 C. s. p., právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované.

7. Krajský súd, ako funkčne príslušný na prejednanie odvolania v zmysle § 34 C. s. p., vec preskúmal v rozsahu určenom § 380 ods. 1, 2 C. s. p., bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 C. s. p.) a rozsudok prvej inštancie podľa § 387 ods. 1, 2, C. s. p. ako vecne správny potvrdil.

8. Podľa § 387 ods. 1, 2 C. s. p. odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

9. Odvolací súd preskúmal všetky podstatné odvolacie námietky žalobcu ako aj predchádzajúce konanie spolu s napadnutým rozsudkom súdu prvej inštancie a v plnom rozsahu sa stotožňuje s právnym záverom súdu prvej inštancie, na ktorý ďalej v zmysle § 387 ods. 1 a 2 C. s. p. len poukazuje. Odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam, aplikoval správne ustanovenia právnych predpisov a vec správne právne posúdil. Z dôvodu, že odvolací súd je rozsahom a dôvodmi odvolania žalovaného viazaný zaoberal sa pri posudzovaní veci iba tvrdeniami žalobcu uvedenými v odvolaní a procesným postupom súdu prvej inštancie, ktorý predchádzal vydaniu napadnutého rozsudku z hľadiska, či (ne)došlo k vadám, ktoré sa týkajú procesných podmienok.

10. Úlohou odvolacieho súdu bolo posúdiť, či súd prvej inštancie za použitia relevantných zákonných ustanovení rozhodol správne, keď žalobu žalobcu v celom rozsahu zamietol.

11. Pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je podľa ustanovenia § 101 Občianskeho zákonníka trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

12. Podľa ustanovenia § 122 ods. 1 Občianskeho zákonníka sa lehota určená podľa dní začína dňom, ktorý nasleduje po udalosti, ktorá je rozhodujúca pre jej začiatok. Koniec lehoty určenej podľa týždňov, mesiacov alebo rokov pripadá na deň, ktorý sa pomenovaním alebo číslom zhoduje s dňom, na ktorý pripadá udalosť, od ktorej sa lehota začína. Ak nie je takýto deň v poslednom mesiaci, prípadne koniec lehoty na jeho posledný deň (§ 122 ods. 2 Občianskeho zákonníka).

13. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa v zmysle ustanovenia § 52 Občianskeho zákonníka vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

14. Odvolací súd po preskúmaní spisu a rozhodnutia prvoinštančného súdu konštatuje, že skutkový stav zistil súd prvej inštancie správne a vec správne právne posúdil, aj keď sa odvolací súd nestotožňuje s celým odôvodnením rozhodnutia. Je nepochybné, že Zmluva uzatvorená medzi Bankou a žalovanými 1/ a 2/ je zmluvou spotrebiteľskou, kde na jednej strane vystupovala Banka ako dodávateľ - osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti a žalovaní 1/ a 2/ ako fyzické osoby - spotrebiteľia, ktorí pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekonajú v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Prvoinštančný súd potom správne aplikoval ustanovenia § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka a ustanovenia zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov (ďalej ako „zákon č. 258/2001 Z.z.“). Uvedené skutočnosti žalobca už v odvolaní nerozporoval.

14.1 Prvoinštančný súd následne správne poukázal na nedostatok aktívnej vecnej legitímácie na strane žalobcu, ako aj na premlčanie nároku. Zo spisu je preukázateľné, že zástupca žalovaného 2/ (v tom čase ešte aj žalovanej 1/) v odpore proti platobnému rozkazu 07. máj 2015 vzniesol námietku premlčania nároku žalobcu. Odvolací súd je toho názoru, že táto námietka bola vznesená úspešne a okresný súd

mohol žalobu žalobcu zamietnuť v plnom rozsahu len s poukazom na premlčanie nároku. Uvedené však nemá rozhodujúci vplyv na rozhodnutie prvoinštančného súdu, nakoľko tento v rozsudku poukázal aj na tento dôvod zamietnutia žaloby, avšak iba sekundárne. Odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie s poukazom na spotrebiteľský charakter záväzkovoprávneho vzťahu medzi Bankou a žalovanými pri hodnotení námietky premlčania správne aplikoval ustanovenia § 101 Občianskeho zákonníka. Pre určenie začiatku plynutia všeobecnej trojročnej premlčacej doby bol rozhodujúci okamih vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru zo strany žalobcu; ten listom zo dňa 23. januára 2012 vyhlásil k tomuto dátumu mimoriadnu splatnosť úveru, pričom zároveň stanovil termín na posledné možné splatenie dlžnej sumy úveru na deň 02. februára 2012. Nasledujúci deň (03. február 2012) bol potom prvým dňom, kedy mohol žalobca svoj nárok uplatniť na súde. Podľa ustanovenia § 122 ods. 1 Občianskeho zákonníka sa lehota určená podľa dní začína dňom, ktorý nasleduje po udalosti, ktorá je rozhodujúca pre jej začiatok. Všeobecná trojročná premlčacia doba začala plynúť dňa 03. februára 2012. Koniec lehoty určenej podľa týždňov, mesiacov alebo rokov pripadá na deň, ktorý sa pomenovaním alebo číslom zhoduje s dňom, na ktorý pripadá udalosť, od ktorej sa lehota začína. Ak nie je takýto deň v poslednom mesiaci, prípadne koniec lehoty na jeho posledný deň (§ 122 ods. 2 Občianskeho zákonníka). Posledný deň premlčacej doby pripadol na 03. februára 2015, ktorý bol riadnym pracovným dňom. Žaloba bola na súd prvej inštancie podaná na súd prvej inštancie už po uplynutí všeobecnej trojročnej premlčacej doby dňa 16. februára 2015, teda oneskorene.

14.2 Odvolací súd dodáva, že k zamietnutiu žaloby by došlo aj z dôvodu nedostatku aktívnej vecnej legitímácie, tak ako na to správne poukázal súd prvej inštancie. Odvolací súd sa stotožňuje s názorom súdu prvej inštancie ohľadne nedostatku aktívnej vecnej legitímácie pre chýbajúcu výzvu podľa ustanovenia § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z., nesúhlasí však s názorom prvoinštančného súdu, že spôsobilým predmetom postúpenia môže byť pri bankových úveroch iba splatná pohľadávka. Uvedené vyplýva aj zo stanoviska Národnej banky Slovenska zo dňa 24. júla 2014 č. ODB-7234/2014, ktoré okresný súd v rozhodnutí sám citoval, a podľa ktorého je za podmienok v zmysle ustanovenia § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. možné postúpiť celú, teda aj nespliatnú časť pohľadávky.

15. Vzhľadom na uvedené skutočnosti odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku, ktorým žalobu žalobcu zamietol posúdil ako vecne správny a potvrdil ho v zmysle § 387 ods. 1, 2 C. s. p.

16. V zmysle § 5b ods. 3 zákona č. 357/2005 Z.z., ak vec preukázateľne neznesie odklad alebo ak pre osobitné pomery na strane oprávnenej osoby alebo zahraničnej oprávnenej osoby je zastupovanie centrom najvhodnejšou formou poskytnutia právnej pomoci, oprávnenú osobu alebo zahraničnú oprávnenú osobu môže v príslušnom konaní pred súdom zastupovať centrum; to neplatí, ak ide o vec, v ktorej sa vyžaduje zastúpenie advokátom.

17. Ak centrum zastupuje oprávnenú osobu pred súdom (§ 5b ods. 3), patrí mu podľa § 12 ods. 5 zákona č. 357/2005 Z.z. náhrada výdavkov vrátane odmeny podľa osobitného predpisu; 5a) ustanovenie § 15 ods. 1 sa použije primerane.

18. Odvolací súd po preskúmaní spisu konštatuje, že vyhovuje odvolacím námietkam žalovaného 2/ z odvolania, ktorým sa odvolal do výroku rozhodnutia o trovách konania. Žalovaný 2/ uviedol, že trovy právneho zastúpenia vyplývajúce z konania na súde prvej inštancie mali byť priznané v celom rozsahu Centru právnej pomoci, a nie rozdelené v pomernej časti medzi žalovanú 1/ a žalovaného 2/. Odvolací súd sa s týmto názorom stotožňuje. Žalovaný 2/ poukázal na ustanovenie § 14a ods. 2 písm. a) vyhlášky č. 655/2004 Z.z., podľa ktorého paušálna odmena advokáta za zastupovanie osoby v materiálnej núdzi je vo veciach upravených Občianskym zákonníkom vo výške 200,- eur. Podľa vyúčtovania trov právneho zastúpenia priloženého v spise pozostávala nárokovaná odmena práve z uvedenej paušálnej odmeny. Zvyšok odmeny tvoril režijný paušál vyúčtovaný v zmysle ustanovenia § 16 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. Odvolací súd má za preukázané, že sumu 8,39 eur, ktorú v rámci trov priznal prvoinštančný súd žalovanej 1/ je sumou režijného paušálu za rok 2015 za úkon, ktorý urobilo Centrum právnej pomoci počas zastupovania žalovanej 1/. Odvolací súd prihliadol na skutočnosť, že žalovaný 2/ na základe Rozhodnutia Centra právnej pomoci zo dňa 05. novembra 2015, sp.zn. KaRS-6294-2015 musí znášať finančnú účasť v sume 40,- eur (č.l. 81); túto skutočnosť odvolací súd zohľadnil pri rozhodovaní o trovách konania (225,36 eur - 40 eur = 185,36 eur).

19. S prihliadnutím na ustanovenia § 5b ods. 3 a § 12 ods. 5 zákona č. 357/2005 Z.z. potom odvolací rozhodnutie súdu prvej inštancie vo výroku o trovách zmysle § 388 C. s. p. zmenil tak, že žalobca je

povinný spoločne a nerozdielne nahradiť žalovanej 1/ a žalovanému 2/ trovy prvoinštančného konania v sume 185,36 eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku na účet Centra právnej pomoci, Kancelária Rimavská Sobota, Čerenčianska 20, 979 01 Rimavská Sobota.

20. O trovách odvolacieho konania rozhodoval odvolací súd v zmysle § 255 ods. 1, § 262 ods. 1 v spojení s § 396 ods. 1 C. s. p. V dôsledku miery úspechu žalovanej 1/ a žalovaného 2/ v odvolacom konaní im vznikol nárok na náhradu trov odvolacieho konania. Odvolací súd preto rozhodol, tak že žalovaným 1/ a 2/ priznal spoločne a nerozdielne nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalobcovi v rozsahu 100%. O výške náhrady trov a o prijímateľovi náhrady trov konania (§ 263 C. s. p.) rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 C. s. p.).

21. Senát krajského súdu prijal toto rozhodnutie pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C. s. p.); dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) C. s. p. (§ 421 ods. 2 C. s. p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 C. s. p. nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 C. s. p.); na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C. s. p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C. s. p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii; ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C. s. p.); dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C. s. p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C. s. p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom; dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C. s. p.); povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C. s. p.).